

offentlige område af så omfattende karakter, som det nu var tilfældet med den i maj?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, jeg synes faktisk, at det var et godt indlæg, hr. Knud Erik Kirkegaard kom med. Det bygger bare på en anden overbevisning end den, jeg har, den stærke støtte til den danske model, som jeg for så vidt har respekt for, men som jeg slet ikke er enig i.

Og så må jeg jo også spørge hr. Kirkegaard, hvordan det står til med Garodkin. Der står faktisk hos samme Garodkin under Det Konservative Folkeparti, at strejker og lockouter skal forbydes på livsvigtige områder.

Det er en markant udmelding i forhold til den melding, hr. Kirkegaard kommer her med i forbindelse med vores forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Til hr. Ole Sohn: Det afsnit i finanslovaftalen, som hr. Ole Sohn henviser til, har ikke det indhold, som hr. Ole Sohn refererer. Det var i allerhøjeste grad citatfusk, hr. Ole Sohn bedrev her fra Folketingets talerstol.

Det, man gjorde, var vel delvis som arbejdsgiverpart at gøre opmærksom på, at man havde et ønske om fleksibilitet i arbejdstidsreglerne m.v., og der er ikke noget som helst forkert i, at man formulerer noget sådant.

Hr. Ole Sohn spørger herudover: Var konflikten i foråret livstruende? Det har jeg heller ikke påstået, at der var tale om, men jeg sagde, at konflikten i det mindste var velfærdstruende.

Og til fru Jette Gottliebs spørgsmål, om man kan forestille sig en strejke inden for det offentlige område, som der ikke bliver grebet ind overfor: Ja, vi skal ikke ret mange måneder tilbage. Den strejke, som jordemødrene var ude i, blev der ikke grebet ind overfor.

Så til hr. Ole M. Nielsen og den politiske håndbog.

Det, hr. Ole M. Nielsen citerer fra håndbogen om Det Konservative Folkepartis opfattelse om det her spørgsmål, er direkte forkert, og det ved hr. Ole M. Nielsen. Det fortalte jeg ham mandag aften, og derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor han endnu engang spørger om det her fra talerstolen. Så glemsom må hr. Ole M. Nielsen dog trods alt alligevel ikke være, at han allerede har glemt, hvad der blev sagt mandag aften.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Ret skal jo være ret. Og jeg må jo konstatere, at hr. Knud Erik Kirkegaards ordførertale var meget klar og præcis. Den er til at forholde sig til.

Hr. Knud Erik Kirkegaard sluttede med at sige: Derfor kan vi ikke støtte det fremlagte forslag til vedtagelse. Hvad betyder det? Er det det samme som med Venstre, lidt til den ene side og lidt til den anden side, og så lander vi sådan med begge ben midt i?

Kunne vi ikke få en nærmere definition på det der med »ikke støtte«?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg lagde mærke til, at hr. Knud Erik Kirkegaard nærmest lovpriste den danske model og gav udtryk for, at når bare man overlader det hele til arbejdsmarkedets parter, så går det allerbbedst, og så undgår man de fleste problemer.

Se, hvis det er en politik, som Det Konservative Folkeparti har – jeg hørte egentlig også, at Venstre var inde på den linje – har Det Konservative Folkeparti så tænkt sig at være konsekvent og gennemføre den politik over hele arbejdsmarkedet?

Altså, jeg tænker på statstjenestemændene. Skal det også være sådan, at politifolk skal have lov til at strejke, nedlægge arbejdet og konflikte? Det må det jo betyde, hvis Det Konservative Folkeparti mener det, der bliver sagt her fra talerstolen.

Eller er det i virkeligheden sådan, at man egentlig gerne vil lægge et snit et eller andet sted mellem, hvem der må have lov til at konflikte, og hvem der ikke må? Men at politiet ikke må have lov, mens sundhedspersonalet gerne må have lov til at konflikte. Og hvori består forskellen egentlig, når vi taler om befolkningens liv og velfærd?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu skal man jo passe på med at tage et parti-program, og dermed også det, der bliver gengivet i skrifter, alt for bogstaveligt. En kollega her i Salen kom gruelig galt af sted med at sige det, der stod i partiets program, men lad nu det nu ligge.

Spørgsmålet til hr. Knud Erik Kirkegaard. Punkt 1: Er det ikke sådan, at Folketinget er lovgivere og ikke arbejdsgivere?